

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ "ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ"

Από τα αρχοντικά της Σμύρνης
Η οίκια Ψαλτώφ επί της προκουμίας της Σμύρνης

Αριθμός φύλλου 182

Αθήναι, Δεκέμβριος 1976 - Ιανουάριος 1977

ΚΑΤΙ ΤΟ ΑΠΙΘΑΝΟ
ΚΑΙ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟ

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙΤΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Η πληροφορία προέρχεται από προσωπικότητα απόλυτης επιστημονικής αρμοδιότητας και ειδικού, βέβαιου, κύρους στα θέματα αυτά, τόν τουρκολόγον κ. Παύλον Χιδίρογλου. Μιά προσωπικότητα με μακροχρόνιες σχετικές σπουδές και με άπειρία σοβαρών επιστημονικών δημοσιευμάτων του σε βιβλία και ειδικά περιοδικά πρό πάντων της Κρήτης και της Κύπρου, περιοχές δηλαδή οι οποίες λόγω της ιστορίας των δινουν πολλές αφορμές για μελέτες αυτής της κατηγορίας. Η έκτενέστερη και σπουδαιότερη επιστημονική εισφορά του τα τελευταία χρόνια σημειώνεται στην Κύπρο στο εκεί Κέντρον Επιστημονικών Έρευνών.

Και κατά το παρελθόν από τις στήλες της «Μικρασιατικής Ήχους» είχαμε αναφερθή στην σπουδαιότητα της επιστημονικής κατάρτισεως και της ανάλογης αποδόσεως του Παύλου Χιδίρογλου σε ευκαιρίες ειδικών θεμάτων που είχαν δοθή. Ακόμη όμως και το γεγονός της μικρασιατικής του καταγωγής από τους γονείς του, το σημειώνουμε και τώρα, ως ένα και στην περίπτωση του, δείγμα της σημασίας καταγομένων από την Μικράν Ασίαν και τους χώρους γενικά του Έλληνισμού της Ανατολής, επιστημόνων και γενικότερα πνευματικών παραγόντων, κατά την προσφορά των στην επιστημονικήν έρευναν και την καθολικότερη, στους διαφόρους τομείς, ανάπτυξιν της χώρας μας.

Τώρα ο κ. Παύλος Χιδίρογλου βρίσκεται στο Ήρακλειον Κρήτης, συνεχίζοντας εκεί τις ειδικές επιστημονικές εργασίες του. Και ελπίζομεν σύντομα από μια υπεύθυνη πλέον και αρμόδια θέση θα προσφέρει την πολυσήμαντη επιστημονική συμβολή του και έδω στον ελλαδικό χώρο, στα εξαιρετικώς ενδιαφέροντα και μάλιστα σήμερα, όπως τα ξέρομεν, σοβαρότατα και για επιστημονικούς και για προφανέστατους εθνικούς λόγους, θέματα της αρμοδιότητας και της πνευματικής επιδόσεώς του.

Στόν κ. Παύλον Χιδίρογλου έστειλα τελευταίως ένα ανάπτυπον της μελέτης μου «Οι Μικρασιατικές Σπουδές» που δημοσιεύτηκε στόν τελευταίον 16ον τόμον των «Μικρασιατικών Χρονικών». Ένα χαρακτηριστικόν και τό βασικότερο κατά τους στόχους της εργασίας αυτής στοιχείο, είναι ένας πλήρης, όσον βέβαια είναι δυνατόν και μάλιστα στόν τόπον μας, βιβλιογραφικός κατάλογος, των βιβλίων που έχουν έκδοθει από τό 1922 έως τό 1974 στα ελληνικά, αλλά και σε ξένες γλώσσες και αναφέρονται στην ιστορίαν και τη λαογραφία του Μικρασιατικού Έλληνισμού. Ο Κατάλογος αυτός περιλαμβάνει, για την ακρίβειαν, 623 λήμματα.

Τό θέμα λοιπόν που θίγει στην επιστολήν που μου έστειλε κατόπιν ο κ. Χιδίρογλου, θίγει «κάτι και άπίθανο και άπροσδόκητο» αναμφισβήτητα και που άφορά τόν Έλληνισμόν με την τρισχιλιετή ιστορίαν του Μικρασιατικού Χώρου ένα θέμα που πρέπει να περιμένομεν, πώς θα άπασχολήσει καιρία και με όλην την επιβαλλομένη σοβαρότητα τους πνευματικούς κύκλους και ήμών των Έλλήνων των προεχχομένων από τους χώρους εκείνους, αλλά και ευρύτερα στην άνάλογη έκταση τους ειδικούς επιστημονικούς κύκλους της χώρας μας.

Δέν είναι δυνατόν, δέν φαντάζομαι πώς θα έπιτραπή να ύπάρξη άδιαφορία των υπεύθυνων του τόπου μας, σ' ένα τόσοον τεράστιας ιστορικής επιστημονικής σημασίας θέμα.

Μου γράφει λοιπόν ο κ. Παύλος Χιδίρογλου σ' ένα γράμμα του ήμερομηνίας 21 Νοεμβρίου 1976.

Αγαπητέ μου κ. Μηλιώρη,

Με χαρά δέχθηκα και τούτη τη προσφορά σας, τό εύγενικό γράμμα της 14ης τρέχοντος, τις δύο νέες μελέτες και την πιό καλαίσθητη τη φορά αυτή έφημ. του κ. Κωνσταντινίδη. Σας εύχαριστώ πολύ και ξεχωριστά για την αναμφισβήτητη συμβολή σας στις Μικρασιατικές Σπουδές. Λυπομαι που τις Μικρασιατικές Σπουδές δέν τις είχα πριν έξη μήνες, όποτε θα είχα συμπεριλάβει στη δική μου εργασία 5 - 10 περίπου σπουδαία λήμματα που μου διέφυγαν. Σημαντικό είναι ότι ή εργασία σας αυτή άποτελεί μια θεμελιώδη «είσαγωγή» στόν υπό εξέταση κλάδο. Πρέπει να προβληθή πολύ και για τό λόγο ότι άσκειται σήμερα μεγάλη προπαγάνδα από δυτικούς καθηγητές τουρκολόγους (τόν γερμανό G. JAESEKE, τόν άγγλο B. LEWIS κ. ά.) σε βάρος της ελληνικότητας του Μικρασιατικού Χώρου. Τόν έκτουρκίζουν ιστορικά και χαρακτηρίζουν άδιάντροπα τους Έλληνες της Μ. Ασίας ως Τούρκους βλέποντας σάν μοναδικό κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα μεταξύ αυτών και της κυρίως Ελλάδος την θρησκεία... Θα τα δήτε στην «Βιβλιογραφικήν Συμβολήν εις την Έλληνικήν Τουρκολογίαν»...

ΠΑΥΛΟΣ ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ

Άσφαλέςτατα είναι άπόλυτα προφανές, ότι επιβάλλεται να τονιστή άλλη μια φορά, ή ανάγκη, τό χρέος του πνευματικού κόσμου, κατά κύριο λόγον των καταγομένων από τους χώρους του Έλληνισμού της Ανατολής, αλλά και γενικότερα των ειδικών επιστημόνων και άλλων αρμοδίων παραγόντων της χώρας μας κατά την άντιμετώπιση του άπροσδόκητου αυτού θέματος, που θίγει ο καθηγητής κ. Παύλος Χιδίρογλου ενός θέματος βεβαίως επιστημονικής, ιστορικής και άλλης, λαογραφικής, έθνολογικής σημασίας αλλά και σχετιζόμενου άμεσα με την τρισχιλιετή ελληνικότητα των περιοχών της Ιωνίας, του Πόντου και της άλλης Μικράς Ασίας.

ΝΙΚΟΣ Ε. ΜΗΛΙΩΡΗΣ

Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
ΣΤΗΝ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ ΜΑΣ

Του Δρος ΔΗΜ. ΑΡΧΙΓΕΝΗ

Οί προληπτικοί Σμυρνιοί είχανε δρισεμένα άντέτια (έθιμα) για τὸ καλωσόρισμα τοῦ καινούργιου χρόνου.

Τὴν παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς, τὸ πρωτὶ, μερικὲς νοικοκεράδες ἠσάφαιζαν ἕνα ἄνθρωπο πετεινὸ στὸ κατέφιλο τοῦ δεξώπορτας τοῦ σπιτιοῦ γιὰ νὰ ποτιστῇ μὲ τὸ αἷμα τοῦ σφαχτοῦ, γιατί, λέει, μὲς τὸ αἷμα θρίσκειται ἡ ψυχὴ. Καὶ ἔτσι, ἡ ψυχὴ τοῦ πετεινοῦ δὲ γέννῃ τὸ «καλὸ στοιχίδ» ποὺ δὲ φυλάει τὴν δεξώπορτα οὐλὴ τῆς χρονιά γιὰ νὰ μὴ μῆλῃ μὲς τὸ σπῆτι κανένα κακὸ. Καὶ τὸ βραδυνὸ φαί ἤπρεπε νὰ ἔλῃ εἰς ντολιμάδες μὲ κιγμά κ' ἔτσι, νὰ τυλιχτοῦνε οὐλὲς οἱ κακίες τοῦ χρόνου, εἰς γιου-δαράκια κ' αὐτὰ μὲ κιγμά γιὰ νὰ κυλήσουν αὐτές. Καὶ στὰ δυὸ φαγὰ ἠδύσανε ρύζι γιὰ τὸ καλὸ ριζικό τοῦ χρόνου.

Λίγη ὥρα πρὶν χτυπήσουνε μεσάνυχτα καὶ μῆλῃ ὁ καινούργιος χρόνος, ἕνα ἄνθρωπος γιὰ ἕνα ἄντρας τοῦ σπιτιοῦ ἤθελ' νὰ πάρῃ μίαν εἰκόνα στὴν ἀγκαλιά καὶ ἕνα σταμνὶ στὸν χέρι γιὰ νὰ πᾶ νὰ φέρῃ «μὲ ἰ λ η τ ο» νερό ἀπὸ θρόνη, ἔστω κ' ἀπὸ πηγάδι. Ἀμῆλητο, δηλ. ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ ἔδελ' νὰ τὸ πάρῃ ὡσαύτ' ποὺ νὰ τὸ φέρῃ, νὰ μὴ μιλήσῃ κανενός, ἂν ἤλθαι ν' ἀνταμώσῃ. Καί, ἐρχόμενος στὸ σπῆτι, νὰ σκυψῇ νὰ πᾶρ' ἀπ' τὸ δρόμο χάμω μιά στοργικὴ πετρίτσα, καὶ νὰ περλάῃ νὰν ὁμπρὸς στὴν δεξώπορτα τοῦ σπιτιοῦ λίγο πρὶν ἀπῆλτα μεσάνυχτα. Ἐκεῖ λοιπὸν νὰ περιμένῃ, ὥστε, μόλις ἀκούσῃ τὸ ρολόι τοῦ καμπαναριοῦ τὸ «Ἁγίος Φωτεινὴς νὰ χτυπάει μεσάνυχτα, νὰ χτυπήσῃ κ' αὐτὸς τὴν δεξώπορτα, ὁπότες θὰ τοῦ ἀνοίξῃ ἡ νοικοκερά. Αὐτὸς δὲ μῆλῃ μὲς τὸ σπῆτι μὲ τὸ δεξὸ ποδάρι, κ' ἄμῆλητος ἀκόμῃς, νὰ δώσῃ στὴ νοικοκερά τὴν εἰκόνα, νὰ κλείσῃ ὁ ἴδιος τὴν πόρτα καὶ νὰ τὴν ραντίσῃ μὲ τὸ ἀμῆλητο νερό γιὰ νὰ μὴ μῆλῃ μὲς τὸ σπῆτι κανένα κακὸ οὐλὴ τῆς χρονιά. Ὑστερνὰ, ν' ἀκουμπήσῃ τὴν πέτρα σὲ μιά γυναικὶ κοντὰ στὴν πόρτα καὶ τότες πᾶ νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ πῇ «ὅπως ἡ πέτρα εἶν' γερή, ἔτσι γερὸ νὰν' τὸ σπῆτι μας οὐλοῦν τὸ χρόνο».

Τὴν ὥρα ποὺ τὸ τρισθεόρατο καμπαναριὸ τὸ «Ἁγίος Φωτεινὴς θὰ ν' ἤχτυποῦσε μεσάνυχτα, ἤπρεπε οὐλὸς ὁ κόσμος νὰ θρίσκειται στὸ σπῆτι τοῦ νὰ καλωσορίσῃ ἐκεῖ μέσα τὸν καινούργιο χρόνο. Ὑστερνὰ ἀπῆλτο ρολόι αὐτὸ, ποὺ ἡκουοῦντανε δυνατὰ, σ' οὐλὴ τῆς Σμύρνης, εὐτὸς ἤθελ' ν' ἀκουστοῦν οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ὥρας πολιτείας ποὺ χτυποῦσανε χαρούμενα, μὰ καὶ τ' ἀραγμένα στὸ γκόρφο τῆς βαπτορίας ποὺ ἠσφύριζανε δυνατὰ. Τότες ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ ἤθελ' νὰ σβύσῃ οὐλὰ τὰ φώσια τοῦ σπιτιοῦ ὁ ἴδιος καὶ νὰ τὰ ξαναψῇ νὰ φιληθῇ μὲ οὐλὴ τῆς φαμελιάς καὶ νὰ πῇ «καὶ τοῦ χρόνου νὰ ἴμαστε καλά».

Κι' ἀπὲ ν' ἀνοίξῃ τὰ πανάθρα νὰ μῆλῃ μέσα ὁ καινούργιος χρόνος καὶ πάλι νὰ τὰ κλείσῃ, ἐνῶ οἱ νοικοκερά ἤθαινε τὸ θρύσος τοῦ σπιτιοῦ, εἰς τὸν ἄνθρωπο ντρούμπα νὰ ντρομπάρῃ καὶ νὰ τρέξῃ μπόλικο νερό καὶ νὰ πῇ «ὅπως τρέχει τὸ νερό, ἐστὶ νὰ τρέχει μπόλικο ἡ εὐτυχία στὸ σπῆτι τὸ μας». Καὶ τότες πᾶ τὰ παιδιὰ ν' ἀρχινέψουνε τὰ χαρούμενα τραγούδια καὶ νὰ παίξουνε ὅτι ὄργανο ἔχουνε στὸ σπῆτι, μαντολίνο, κιθάρα, βιολί, φουαρμόνικο, πιάνο γιὰ ντομπλέκι. Κι' ἀπὲ νὰ κάτσουνε οὐλοῖ τογούρω στὸ τραπέζι, κ' ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ νὰ κῶψῃ τὴ βασιλιόπιττα σὲ κομμάτια καὶ νὰ τὴν μοιράσῃ σὲ οὐλοῖ. Σ' ἀποιοῦν τὸ κομμάτι εἶχε μέσα τὸ νόμισμα, αὐτὸς ἦταν ὁ τυχερὸς τῆς χρονιάς. Καὶ νὰ φᾶνε οὐλοῖ τὸ κομμάτι τὸς μαζί μὲ τὸ αἶ. (Πολλὰ σπῆτικὰ κόβανε τὴ βασιλιόπιττα ἀνήμερα τὸ πρὶν ὕστερις ἀπῆλτα ἐκκλησία, εἰς τὴν ὕστερις ἀπῆλτα μεσημεριανὸ φαί). Κι' ἀπὲ, ἂν ἤθελανε ἡπαίτανε χαρτιά γιὰ τὸμπολα γιὰ νὰ δοκιμάσουνε τὴν τύχη τὸς.

ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΛΩΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Τὴν 1η Δεκεμβρίου ὁμιλῶν στὴν αἰθουσα τελετῶν τῆς Ἑστίας Νέας Σμύρνης ὁ λογοτέχνης, μέλος τῆς Ἑνώσεως μας, Παῦλος Φλῶρος, μὲ θέμα «Κυβερνήτης Καποδιστρίου οἰκόδομος κράτους». Ἐπειτα ἀπὸ τὴν σχετικὰ σύντομη ὁμιλία, μαθητεύομενοι ἡθοποιοὶ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς Πέλου Κατσέλη, Νέας Σμύρνης, παρουσίασαν σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ δράμα τοῦ Παύλου Φλῶρου «Κυβερνήτης Καποδιστρίου» (1η ἐκδ. 1942, 2η ἐκδ. στὸν τόμο «Θέατρο», 1973, ὅπου καὶ ἄλλα πέντε θεατρικὰ ἔργα τοῦ συγγραφέα). Στὸ εὐχαριστήριό τῆς πρὸς τὸν ὁμιλητὴ γράμμα, ἡ Ἑστία Ν. Σμύρνης τονίζει τὴν «ῥωαία καὶ τόσο ἱστορικὰ θεμελιωμένη διάλεξη... ποὺ ὑπερέφερε στὸ πυκνὸ ἀκροατήριον». Καὶ ἡ ἐπιστολὴ συνεχίζει: «Ἐκτός ἀπὸ τὰ ἄλλα σημαντικὰ προϊόντα τοῦ πνεύματός σας ἀποδείξατε σήμερον καὶ τὴν ἀξιόλογη συγγραφικὴ σας δύναμη καὶ ἀξία καὶ στὸν θεατρικὸ τομέα, χάρις στὸ δράμα σας «Κυβερνήτης Καποδιστρίου». Ἀπεχώρησθε ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση αὐτὴ καταγοητευμένοι... Χάρῃ σὲ οὐς ἐκάμαμε σεμνὸ μὲν, ἀλλὰ πολὺ κατασκευτικὸ μνημόσυνο στὸν μεγάλο καὶ τραγικὸν ἄνδρα ποὺ τόσο ὁδρὰ καὶ παραστατικὰ παρουσιάσατε, μὲσα σὲ 40 λεπτά, τὴν μεγάλη προσωπικότητα καὶ τὴν γιγάντια του προσφορά...».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ
ΠΕΡΙΦ. ΚΡΗΝΗΣ (ΤΣΕΣΜΕ)

Θερμὰ εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Μάρικα Ι. Βαλαμπου καὶ βασ. Ι. Βαλαμπου γιὰ τὴν κατάρθεσιν στὸ Ταμείο μας ὁρχμ. 10.000 - στὴ μνήμη τοῦ ἱωάννη Βαλαμπου μὲ τὴν συμπλήρωση πενταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

Ὁ Πρόεδρος
ΠΑΝΤ. ΓΙΑΒΑΣΗΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΝΤ. ΤΣΙΧΛΑΚΗΣ

Ποῖς εἶδε τὴν πίπα του καὶ μόνον καὶ δὲν ἐτρόμαξε, τὸν καθάσῃ τῆς Σμύρνης;

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ

ΟΙ ΚΑΒΑΣΗΔΕΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Μήπως θυμᾶστε ἀκόμῃ τὴν γραφικὴν ἐκείνη φυσιογνωμία, τὴ λέ-γω, προσωπικότητα ἡθελὰ νὰ πῶ, ποὺ στέλιζε τὸ δρόμο τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὸ Καὶ ἡ ἀπὸ τὴν Ἀγία Φωτεινὴ, μὲ τὴν παρδαλὴ φορεσιά του, τὰ μπόλικο σαλβάρια του καὶ τὸ κουμποῦρι στὴ μέση, σὺν εκπρόσωπος τῶν μεγάλων δυνάμεων ἢ σὺν προαπιστῆς τῆς Χριστιανικῆς πίστεως μέσα στὸ Τουρκικὸ Κράτος;

Τὸν θυμᾶστε; Ἦταν ὁ Καβάσης τοῦ προξενείου ἢ ὁ Καβάσης τῆς τράπεζας ἢ ὁ Καβάσης τῆς Ρεζῆ. Κάθε ἕνας καθάσης βέβαια εἶχε καὶ κάποιο διακριτικὸ γνῶρισμα, μὰ ἔταν λέμε καθάσης, ἔχαμε πάντοτε τὴν γραφικὴν εἰκόνα τῆς Μαυροβουνιώτικης φορεσίας ἢ τῆς Ἀρβανικήκης στολῆς ποὺ περνοῦσε μπῆσα γιὰ μπῆσα, φέροντας μὴ διαταγῇ ἢ ἕνα γράμμα, ἀπὸ ἕνα ἐπίσημο σ' ἄλλο, ἢ ἀπὸ μὴ τράπεζα σ' ἄλλῃ.

Ὁ Ἑλλήν καθάσης διέφερνε τότε ἀπὸ τοὺς ἄλλους συναδέλφους του. Ἦταν ἕνας ἀρεϊμάνιος ἄνθρωπος μὲ ἀρεϊμάνιο μουστάκι, μὲ τὴν εὐζωνικὴ στολὴ καὶ μὲ τὰ Ἑλληνικὰ σήματα στὸ φέσι καὶ στὰ κεντημένα του μανίκια.

Ὅταν ἦταν Δευτέρα Ἀνάστασι, ἔταν ἦταν ἡ 25 Μαρτίου, ἢ ἔταν ριχόντανε ὁ Σταυρὸς τὰ Θεοφάνεια στὴ θάλασσα, κάθε πρόξενος ποὺ θὰ ἔμπαινε στὴν ἐκκλησία, συνωδεύτανε καὶ ἀπὸ τὸν καθάση του.

Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ κυρίως ναοῦ στὰ ἰδιαίτερα διπλωματικὰ στασίδια ἀπήστραφταν οἱ στολές τῶν προξένων τῶν μεγάλων δυνάμεων, μὰ θὰ ἦταν μὲς τὸ θέαμα, ἂν στὰ πόδια τῶν δὲν στεκόντανε μὲ τίς στολές τους οἱ καθάσηδες, συμπληρώνοντας τὸ χρώμα τῶν ἐπιστῆμων τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ τῶν ἀμφίων τῶν ἱερωμένων, ποὺ λειτουργοῦσαν μέσα στὸ χρωματισμένον ἀπὸ εἰκόνας καὶ πολυελαίους πλαίσιο.

Ὁ λαὸς ἔταν ἔδλεπε τὸν Καβάση νὰ περνᾷ αἰσθανότανε καὶ μὴ ἀνακουφιστῇ, κάποια θεαίωσι ἀσφαλείας. Ὁ Καβάσης ὑπενθύνιζε στὸν ὑπόδουλο Ἑλληνισμὸ ὅτι ὑπάρχουν δυνάμεις, καὶ ὅτι δὲν μένουν ἀπροστάτευτοι.

Ἔως ἕνα βαθμὶ αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια. Ἐτσάκωναν οἱ Τούρκοι ἕνα ὑπὸ χροὸν μεγάλῃς δυνάμεως; Ὁ Καβάσης περνοῦσε βιαστικὸς πρὸς τὸ κονάκι μὲ τὸ προξενικὸ γράμμα. Νημίζες ὅτι περνοῦσε ἢ ἐξουσία.

Ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον τῶν δυνάμεων ἔπεσε μὲ τὸν παγκόσμιον πόλεμο. Ὁ Καβάσης ἔχασε κ' αὐτὸς τὴν πρόθετη ἔγνοια τῆς δυνάμεως ποὺ ὑπενθύνιζε ἢ παρουσία του καὶ σιγὰ - σιγὰ, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, χάθηκε γιὰ πάντα ἀπὸ τὴ Σμύρνη ἢ γοητευτικὴ φυσιογνωμία του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΟΛΩΜΩΝΙΔΗΣ

Ἐγνίς καὶ φίδις τὰ μαλλιά, στῆς Σμύρνης τὸν καμὸ καὶ τῆς πατρίδας ἡ φωτιά καίει τὰ ὕγρά σου μάτια νὰ ἱστορήσεις, ἔμελε, τὸν τραγικὸ καμὸ κ' ἡ Δόξα δρόμο σου ἀνοίςε στὰ Ἥλυσια παλάτια.
ΝΙΚΟΣ ΤΟΥΤΟΥΝΤΖΑΚΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιτιμοῦ Προέδρου τῆς, τέως Ὑπουργοῦ, διακεκριμένου τέκνου τῆς Σμύρνης, ἐξέχοντος ἱστορικοῦ συγγραφέως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς καὶ γενικῶς τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἐξοριζομένου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς.

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΣΟΛΩΜΩΝΙΔΗ

καὶ ἀκούσαντος τοῦ Προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου του, δι' ὅσας ὑπηρεσίας ὁ ἐκλιπὼν προσέφερεν εἰς τὴν προσφυγικὴν οἰκογένειαν, ὡς Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων καὶ ὡς ἱστορικὸς συγγραφεὺς εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς, ὑπηρεσίας ἀνεκτιμήτους.

Ἀποφασίζει

1. Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
2. Ὅπως παρακολουθήσῃ σύστασιν τὴν ἐκφορὰν.
3. Ὅπως ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπικήδειον λόγον ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος.

4. Ὅπως κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοφοῦ του.
5. Ὅπως ἀπονειμθῇ ἐπαύριον Χρήστου Σολωμονίδη.

6. Ὅπως ἀργήσῃ τὰ γράμματα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.
7. Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

Ἀθήναι τῇ 17-12-1976
Τὸ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ὁ ποιητὴς Ἀγγελὸς Σικελιανός, ἀποχαιρετώντας τὸν ἐθνικὸν μας Βάρδο, τὸν ποιητὴ Κωστὴ Παλαμά, βροντοφωνοῦσε: «ὦ αὐτὸ ἐδὼ τὸ φέρετρο, Ποιητῇ, ἀκούματ' ἡ Ἑλλάς».

Καὶ στὸ δικὸ σου φέρετρο, ἀγαπῆτε Χρήστου, τὴν ὥρα τοῦτῃ, ἀκαμπτὰ καὶ κλαίει ἡ Ἑλληνικὴ Μικρασία, ἡ πολυφιλήτη γενετήριά σου Σμύρνη, ποὺ τόσα δοξαστικὰ πῆν ὕμνησε καὶ τὴν ἀνάσπες στὰ 36 διδύλια σου.

Ἀλάνια σου ἡ μνήμη, ἀγαπῆτε φίλε - ἀδελφέ.

Κοιμῶ ἐν εἰρήνῃ...

Σὲ ἀτμόσφαιρα ψυχικοῦ πόνου καὶ βαθύτατης κατάθλιψης, στὶς 18 τοῦ Δεκεμβρίου τὸ πρωτὶ, ἡ Σμύρνη, ὅλη ἡ Σμύρνη μὲ πλέρια τὴν ἐκπρασώπησή της, ὁργανισμοὶ καὶ σωματεῖα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς, συμπολίτες, συνεργάτες, φίλοι καὶ συγγενεῖς, κόσμος τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πνεύματος, μὲ τὴν συμπαράστασιν τῆς πολιτείας, ἀποχαιρέτησε τὸν ἐπιστήθιο παλιὸ φίλο, τὸν Σμυρναϊολόγο, τὸν πρωτεργάτη καὶ ἐπίτιμο Πρόεδρο τῆς Ἑστίας Νέας Σμύρνης καὶ τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων, τὸν ἐνσαρκωτὴ τῆς ψυχῆς τῆς ἀξέχαστης Ἰωνικῆς πρωτεύουσας, τὸν Χρήστο Σολωμονίδη. Τὸν ἡγέτη καὶ εὐγενεῖ ἀνθρώπο ποὺ, σὺν συγγραφέας, λογοτέχνης καὶ γλαφυρὸς ὁμιλητῆς καὶ σὺν Δημοσίου ἀνδρα, ἀφιέρωσε ὅλη τὴ ζωὴ του στὰ κοινὰ καὶ στοῦ λόγου τὴν τέχνη, στὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Σμύρνης, μέσα στὶς χιλιάδες σελίδες τριανταεξή τόνων του, στὴν ἐξαρση τῆς Μικρασίας. ἰδέας καὶ στὴ διακόνῃ τῆς προσφυγίας, μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴ Βουλὴ, σὺν ὑπουργὸς ἢ χωρὶς ὑπουργεῖο, πάντα μὲ τὴν τρυφερὴ ἀγάπῃ του στὴν Σμύρνη καὶ τοὺς Μικρασιάτες, μὲ τὴν ἀγιάτρευτη νοσταλγία του καὶ τὴν ἀσίγηστη προσημνί του γυρισμοῦ.

Μέσα στὸν στενὸν χῶρο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ριζαρίου Σχολῆς, ποὺ ἡ διοίκησις τῆς καὶ ἡ προαγωγή τῆς ἀποτελοῦσε γιὰ πολλὰ χρόνια, τὸν ἄλλο πόλο τῆς χιλιετηρίδας ἀφσώσεως καὶ δράσεως τοῦ πολυκλαυστοῦ Χ. Σ., σὺν Προέδρου τῆς καὶ μὲ ἰδιαίτερα πλούσια ἀντιπροσωπευτικὴ παρουσία τοῦ καθιδρύματος, τὸ ἐκκλησιαστικὸν, πλῆθος κόσμου, μὴ ἀνθρωποθλάσσης, ἔδιναν τὸ θλίμνον παρὸν, γιὰ νὰ κατευδῶσιν, στὸ φέρετρο τὸν ἀγαπημένον Χρήστο, νὰ συμπροστυχηθῶν γιὰ τὴν ὥρα αἰσθητῆ, κάτω ἀπὸ τὴν εὐλογίαν δύο Μικρασιατῶν ἀρχιερέων, τοῦ Κυβερνήτη Μητροπολίτη Μυτιλήνης Κυρίου Ἰακώβου καὶ τοῦ Σμυρναίου Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κυρίου Χρυσόστομου καὶ τῶν δύο μεγάλων φίλων καὶ συνεργατῶν του.

Μετὰ τὴν νεκρὸσιμὴ ἀκολουθία, ποὺ ψάλλθηκε κατανυκτικὰ ἀπὸ τὴν χορωδία τῆς Ριζαρίου, ἀποχαιρέτησαν τὸν νεκρὸ, μὲ συγκινητικὸς ἐπικήδειους λόγους, ὁ Ἅγιος Μυτιλήνης, ἐκπρόσωπος τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκπρόσωποι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῆς Ριζαρίου σχολῆς καὶ τοῦ Ἀρσανασοῦ, τοῦ ὁποῖου Σύμβουλος διατελοῦσε ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων λογοτεχνῶν, τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων, τῆς Ἑστίας Νέας Σμύρνης, τοῦ Συνδέσμου τῶν φοιτητῶν εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν, τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων Νίκαιας καὶ Πειραιῶς, ὁ δικηγόρος κ. Ἀνδρ. Λαϊμός, ὁ δημοσιογράφος συγγραφεὺς κ. Δημ. Παντελιάς καὶ ἄλλοι.

Στὸ Ἀ' Νεκροταφεῖο, ὅπου ἐτάφηκε, κατατέθηκαν πολυάριθμοι στέφανοι. Καὶ τὸ «ῥάστατον χαιρὲ» ἀκούστικε ἀπὸ τὸν ἀχώριστο μεγάλο φίλο του, τὸν λογοτέχνη ποιητὴ τῆς Ἰωνίας, κ. Νίκο Τουτουντζάκη, μὲ στίχους τοῦ ὅλο καμὸ, γιὰ τὸν μοιραῖο χαρισμὸ καὶ τὸν χαμὸ, ποὺ σφράγισε μίαν ἔνδοξη, ζωὴ γιομάτη καλοσύνη, ἀγάπη, ἀθάνατη δημιουργία καὶ ἀνθρώπινη ἀξία.

Στοὺς θλιμένους συγγενεῖς τοῦ ἀείμνηστου Χρήστου Σολωμονίδη, ἡ Ἑνωσις Σμυρναίων καὶ ἡ ἐφημερίδα μας ἐκφράζουν τὴν δόνη ἀρρηκτὰ συνδεμένης μὲ τὴν γενετήρα, γιὰ τὴν σελίδας τῶν διδύλων του θὰ ἀναπρέχουν δλο ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ ψηλαφίσουν τὴν χαριτωμένη ἐκείνη πολιτεία, πὺν μόνον ἕως τέλειος Ἰαν καὶ χαριτωμένους ἀνθρώπους σὺν τὸν πολυκλαυστον Χρήστο, μποροῦσε ποτὲ νὰ ἀποδοῦν ἀνάγλυψη.

Ὁ Χρήστος Σολωμονίδης δὲν ἀπέθανε. Ζεῖ ὅπως ζεῖ στὶς καρδιὰς δλων μας, ἡ ἀλησμόνητη Σμύρνη. Εἰ-

γο τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, ποὺ διάβασε στὴν ἐκκλησία ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος καθηγητῆς κ. Μιχ. Ἀναστασιάδης, τὸν ἀποχαιρετισμὸν τοῦ κ. Νίκ. Τουτουντζάκη καὶ τοῦ συλλυπητήριου τηλεγράφημα τοῦ καλυμένου Προέδρου τῆς Ἑνώσεως μας κ. Νικολάου Ἀρῶν πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Χ. Σ.

Δημοσιεύουμε, ἐπίσης, πολλὴ ἐπικαιρία, τὸ ὠραιότατο ποίημα τῆς κ. Μαρίας Καρατζοπούλου, παλαιού πολυτίμου μέλους τοῦ Δ. Συμβουλίου μας, ἀφιερωμένον στὸν ἀλησμόνητο Χρήστο Σολωμονίδη.

Ν.Χ.Α.

Βιβλιογραφικὰ τοῦ Χρήστου Σολωμονίδη, ἔδλεπε:

1) Ἑστία Νέας Σμύρνης «Χρήστος Σολωμονίδης» Ἀθήναι 1968.

2) Ἐκδόσεις Παρνασσοῦ «Ἀφιέρωμα στὸν Χρήστο Σολωμονίδη», Ἀθήναι 1969.

3) Ἐκδόσεις Ἑνώσεως Σμυρναίων (13) «Ἀφιέρωμα στὸν Χρήστο Σολωμονίδη» Ἀθήναι 1972.

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΙΤΗΣΑΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛ. ΣΧΟΛΗ ΣΜΥΡΝΗΣ

Δευτέρω ἦδη φορὰν θρηνοῦμεν τὴν πολυφιλήτων Σμύρνην. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν ὕμνησε, τὴν περιέγραψε καὶ τὴν δίδωσκε μὲ τὰ γραπτά του ἀλοζώντανε στὸ πολίτευμα ἔργου του, διακόπτεται σήμερον τὴν προσφορά του. Μένει ὁμως τὸ ἔργον του. Μένουν οἱ 36 τόμοι τῶν διδύλων καὶ τὰ ὑπὲρ χιλιάς ἄρθρα καὶ μελέται του ποὺ δημοσιεύονται ἀκόμῃ καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς μακρᾶς αὐτοῦ ἀσθένειας. Ὁ Χρήστος Σολωμονίδης ζεῖ καὶ θὰ ζεῖ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀρρηκτὰ συνδεμένος μὲ τὴν γενετήρα, γιὰ τὴν σελίδας τῶν διδύλων του θὰ ἀναπρέχουν δλο ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ ψηλαφίσουν τὴν χαριτωμένη ἐκείνη πολιτεία, πὺν μόνον ἕως τέλειος Ἰαν καὶ χαριτωμένους ἀνθρώπους σὺν τὸν πολυκλαυστον Χρήστο, μποροῦσε ποτὲ νὰ ἀποδοῦν ἀνάγλυψη.

Ὁ Χρήστος Σολωμονίδης δὲν ἀπέθανε. Ζεῖ ὅπως ζεῖ στὶς καρδιὰς δλων μας, ἡ ἀλησμόνητη Σμύρνη. Εἰ-

δο τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, ποὺ διάβασε στὴν ἐκκλησία ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος καθηγητῆς κ. Μιχ. Ἀναστασιάδης, τὸν ἀποχαιρετισμὸν τοῦ κ. Νίκ. Τουτουντζάκη καὶ τοῦ συλλυπητήριου τηλεγράφημα τοῦ καλυμένου Προέδρου τῆς Ἑνώσεως μας κ. Νικολάου Ἀρῶν πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Χ. Σ.

Δημοσιεύουμε, ἐπίσης, πολλὴ ἐπικαιρία, τὸ ὠραιότατο ποίημα τῆς κ. Μαρίας Καρατζοπούλου, παλαιού πολυτίμου μέλους τοῦ Δ. Συμβουλίου μας, ἀφιερωμένον στὸν ἀλησμόνητο Χρήστο Σολωμονίδη.

Ν.Χ.Α.

Μὲ ἀνείπωτο καμὸ γιὰ τὸν χαμὸ τοῦ μεγάλου Σμυρναίου συνεργάτη καὶ φίλου ποὺ ἐπὶ μισὸν αἰῶνα κράτησε ψηλὰ τὸ φλόμπουρο τῆς Μικρασιατικῆς Ἰδέας, μὲ τὴν πέννα καὶ μὲ τὸν λόγο κ' ἀναδείχτηκε, στέλεχος ἡγετικὸ στὸ δημόσιο βίον, στὰ προβλήματα τῆς προσφυγίας καὶ στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας, παρακαλοῦμε, ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ, νὰ δεχθῆτε τὴν ἐκφορά τῆς συμπάθειάς μας καὶ τῆς βαθύτατης λύπης μας.

Ν. Α.

Ὁ ἱστρος καὶ λογοτέχνης Νίκος Τουτουντζάκης, ὕστερα ἀπὸ ἑγγραφετὴ ἐπιθυμία τοῦ Χρήστου Σολωμονίδη, ἀπῆλθεν ἐπὶ τοῦ τόφου του τὸν τελευταῖο χαιρετισμὸν:

Η « ΒΑΣΙΛΕΙΟΠΙΤΤΑ » ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ

Όπως είχε αναγγελθεί στις 14 Ιανουαρίου έγινε στις μεγάλες αίθουσες του KINGS PALACE, όπως κάθε χρόνο, η πατροπαράδοτη κοπή της Σμυρνέικης βασιλειόπιττας με συρροή ενός πυκνού και έκλεκτου κόσμου μελών μας.

Ήταν μια συγκινητική πραγματικά συγκέντρωση γιατί γύρω από τα τραπέζια και των δυο αίθουσών συναντούσε κανείς συντροφικές από Σμυρναίους δέσποινες και λαμπρούς Κυρίους, που θύμιζαν άρχοντιά και χάρι της παληάς Σμύρνης παισιωμένη με νέα παιδιά, τα παιδιά της δεύτερης και τρίτης Σμυρνέικης γεννηάς, που ήρθαν να μεταλάβουν από τη χαρά που δημιουργούσαν τα παλιά Σμυρνέικα έθιμα.

Η σκέψη να γίνει αυτή η συγκέντρωση απόγευμα, αποδείχθηκε πολλαπλά σωστή, γιατί επέτρεψε σε όσους παρευρέθηκαν μια ιδιαίτερη άνεση στο να ξαναγυρίσουν στα σπίτια τους ξεκαίρα και χωρίς καθυστερήσεις χρησιμοποιώντας τα, κοινωνικονομικά μέσα. Ίσως η μέρα που διαλέχθηκε — μια Παρασκευή — να μην ήταν ασφαλώς η πιο κατάλληλη, αλλά αυτό συνδυάζεται με τη δυνατότητα του Ξενοδοχείου που παρ' όλο που είδοποιήθηκε πολύ ξεκαίρα δεν είχε άλλη μέρα να μās διαθέσει. Έτσι: ένας πολύ μεγάλος αριθμός από αγαπητά μέλη που ξεδιήλωσαν την επιθυμία να μās έλθουν δεν μπόρεσαν να το πραγματοποιήσουν γιατί δεν μπορούσαν ν' αφήσουν τις δουλειές τους.

Η πίττα κόπηκε από τον προεδρεύοντα αντιπρόεδρο Καθηγητή κ. Μιχ. Αναστασιάδη πλαισιωμένο από το σύνολο των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Κόπηκαν τέσσερα κομμάτια το πατροπαράδοτο του Χριστού, της Ίωνίας και των Ίωνικών νησιών του Αιγαίου, του Διοικητικού Συμβουλίου, και των μελών της Ένώσεως Σμυρναίων. Το φλουρί έπεσε στα μέλη της Ένώσεως, σημάδι ευτυχίας για όλους και τις οικογένειές των. Το κόψιμο της βασιλειόπιττας συνοδεύθηκε από ένα χαιρετισμό του Προέδρου και ένα χαιρετιστήριο μήνυμα του Προέδρου μας κ. Ν. Αρώνη που έμποδίστηκε να είναι μαζί μας από λόγους υγείας. Και τα δυο μηνύματα δημοσιεύουμε παρακάτω.

Η έορτή έκλεισε με μια σειρά τραγούδια που θύμιζαν λαϊκούς Σμυρνέικους και Ανατολίτικους σκοπούς από την εξαίρετη καλλιτέχνη Μικρασιατικής καταγωγής κ. Χάρης Άλεξίου που την συνόδευσε μια πλήρης ορχήστρα. Η Ένωσις Σμυρναίων εκφράζει και απ' εδώ τις ευχαριστίες της στην αγαπητή καλλιτέχνη για την αφιλοκερή προσωπική προσφορά της που δημιούργησε μια ιδιαίτερη ευχάριστη γιορταστική ατμόσφαιρα. Επίσης επιθυμεί να ευχαριστήσει τον ιδιοκτήτη του GOLD COIN κ. που με την προσφορά ενός ανδρικού ρολογιού χειρός έδωσε την ευκαιρία σε ένα από τους παρευρισκόμενους να νιώσει πως η έφετεινή χρονιά θα πρέπει να του είναι ιδιαίτερα ευτυχής, πράγμα που ευχόμαστε σε όλα τα μέλη μας όπως και σε όσους βρήκαν φλουράκια στους Σμυρνέικους άετους που μοιράστηκαν σε όσους παρευρέθηκαν στην ώραία αυτή συγκέντρωσή μας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗ

Με πρωτοβουλία της Έστίας Ν. Σμύρνης, πραγματοποιήθηκε, στις 23 Ιανουαρίου, το 40μερο μνημόσυνο του Χρήστου Σολομωνίδη, που έγινε στην Αγία Φωτεινή Ν. Σμύρνης, Ιερουρχόντος του Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κ. Χρυσόστομου. Παρόντησαν ο Δήμαρχος, οι αρχές του τόπου, εκπρόσωποι Σωματείων, τμήμα μαθητών της Ριζαρείου Σχολής και πλήθος κόσμου.

Ομιλήσε ο Πρόεδρος της Έστίας κ. Π. Χαλδέζος, για την προσωπικότητα του αλησμόνητου μεγάλου συμπολίτη που η μνήμη του θα

μείνει αιώνα, για το συγγραφικό έργο του, σαν ιστορικού της Σμύρνης και για την σημαντική κοινωνική και δημόσια προσφορά του.

Στο έντευκτήριο της Έστίας Ν. Σμύρνης, ακολούθησε συμπληρωματική έκδηλωση, με τον παραδοσιακό επιμνημόσυνο καφέ.

Την Ένωση Σμυρναίων εκπροσώπησε ο Γεν. Γραμματέας της κ. Ι. Χάππας, καλωσόμισε συμπληρωματική έκδηλωση, με τον παραδοσιακό επιμνημόσυνο καφέ.

Την Ένωση Σμυρναίων εκπροσώπησε ο Γεν. Γραμματέας της κ. Ι. Χάππας, καλωσόμισε συμπληρωματική έκδηλωση, με τον παραδοσιακό επιμνημόσυνο καφέ.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος της Ένώσεως Καθηγητής κ. Μιχαήλ Αναστασιάδης κόβει την βασιλειόπιττα.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

Αγαπητοί μου συμπατριώτες Σμυρναίοι,

Η Ένωσις Σμυρναίων σας ευχαριστεί για την παρουσία σας στη σημερινή μας συγκέντρωση που γίνεται με την ευκαιρία της κοπής της πατροπαράδοτης Σμυρνέικης βασιλειόπιττας.

Η βασιλειόπιττα αυτή δεν μοιάζει με καμιά από τις εκατοντάδες άλλες που κόβονται αυτές τις μέρες από Συλλόγους και Σωματεία. Γιατί σκοπό έχει να μās κάνει να θυμηθούμε παληές εθικές μέρες, εκεί στη Γαλανή Ίωνία και τη χαριτωμένη Σμύρνη, όταν γύρω από το πατρικό τραπέζι συγκεντρωμένοι καλωσορίζαμε καινούργιους ευτυχιμένους χρόνους.

Τώρα η Γαλανή Ίωνία και η πολυφίλητη Σμύρνη είσατε έσείς οι ίδιοι. Τα μέλη της Ένώσεως Σμυρναίων. Η παρουσία και η ζεστή καρδιά σας δημιουργούν την παληά Σμυρνέικη ατμόσφαιρα που τόσες δεκάδες χρόνια στερηθήκαμε, και που πάντα αναζητούμε και θ' αναζητούμε όσο ζούμε.

Το Δ.Σ. της Ένώσεως Σμυρναίων σας εύχεται αγαπητοί φίλοι, ο καινούργιος χρόνος να είναι για τον καθένα σας και τις οικογένειές σας γεμάτος πρώτιστα υγεία, ειρήνη και ελπίδα και πίστη για μια καλύτερη αύριο. Τις εύχες αυτές σας άπευθύνω εκ μέρους των συναδέλφων του Δ.Σ., μια και ο αγαπητός και πολύτιμος Πρόεδρος μας έμποδίζεται από το να βρίσκεται και να προστατεύει όπως έκανε τόσα χρόνια, ανάμεσά μας την γιορταστική αυτή στιγμή. Γι' αυτό θα παρακαλέσω τον Γεν. Γραμματέα μας κ. Χάππα να σας διαβάσει το χαιρετιστήριο μήνυμά του με το οποίο ενώνει τις εύχες του μαζί με τις δικές μας.

Σας ευχαριστώ και πάλι για τη παρουσία σας και εύχομαι ακόμη μια φορά Καλή Χρονιά.

ΜΝΗΜΕΣ

Στο Χρήστο Σολομωνίδη, που η ελληνική Σμύρνη όφειλε την επιβίωσή της.

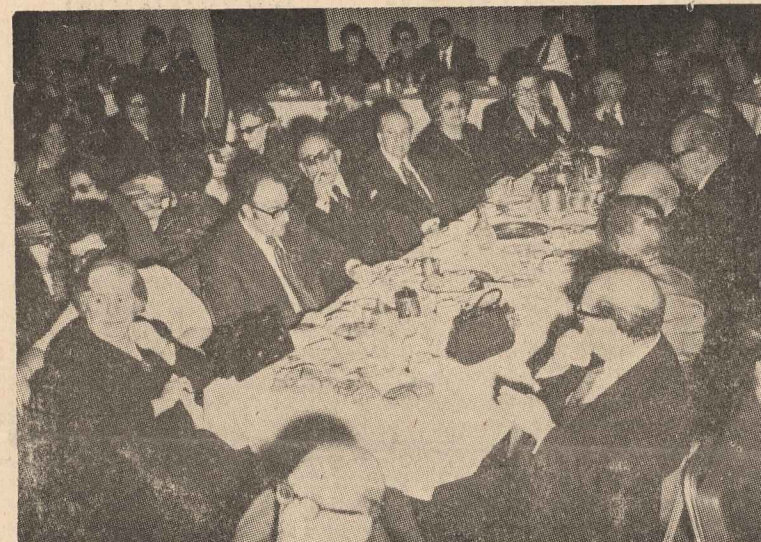
Οι φλόγες, που, μια μαύρη νύχτα, ζώσανε την μορφή τη Σμύρνη μας και τη σωρίζανε σε στάχτη, φωτίζουν τις σελίδες που μās έδωσαν.

Μνήμες... Μνήμες, που πύργωσαν ναό στην άμοιρη χαμένη πατρίδα. Μνήμες, που δάλαμο σταλάξανε

στις ματωμένες μας καρδιές. Μνήμες, που δροσοστάλες πότισαν τις ρίζες του ξεριζωμένου μας λαού, για να καρπίσει στην καινούργια μας πατρίδα.

Μνήμες, που στόλισαν με ροδοπέταλα μαρτύρων τάφους. Μνήμες πικρές. Το έργο σου θα ζήσει στους αιώνες, το θρόλο να ιστορή της Σμύρνης της ασύγκριτης, της άδικοχαμένης αμαζόνιας.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ένα στιγμιότυπο από την γεμάτη με έκλεκτο κόσμο αίθουσα από μέλη και φίλους της Ένώσεως

ΤΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΡΩΝΗ

Μαζί με τον ετήσιο πανηγυρικό χαιρετισμό και τις εύχες του Διοικητικού Συμβουλίου μας, για την ευτυχία του νέου χρόνου, που ακούσατε από τον σοφώτατο φίλο μου, τον Πανεπιστημιακό Καθηγητή κύριο Μιχαήλ Αναστασιάδη, με την ιδιότητα του Προεδρεύοντος Αντιπροέδρου της Ένώσεώς μας, σας παρακαλώ, αγαπητοί μου φίλοι, και τις δικές μου προσωπικές εύχες να δεχτείτε, για έναν καλό χρόνο και γαληνεμένο χρόνο.

Λυπούμαι, γιατί πολλοί αληθινά λόγοι υγείας δεν μου επιτρέπουν - για πρώτη φορά, έπειτ' από 15 χρόνια, - να βρίσκω μια σιά στους συμπολίτες μου, την γιορτινή ετούτη μέρα, που θα κοπή, με την λιτότητα των καιρών, ελλογημένη από τις άσθεστες μνήμες και τις άκριβες ελπίδες μας, ή παραδοσιακή Βασιλειόπιττα και έπωφελούμαι, για να ευχαριστήσω τον προεδρεύοντα μεγάλο φίλο μου που, σαν να μην του έφταναν οι πολλές έγνοιες του, είχε την γενναιοδωρία να αναδεχτεί, εξ αίτιας μου, και τις ευθύνες του Προέδρου της Ένώσεως Σμυρναίων, με την πολύτιμη συμπαράσταση των αγαπητών

Βασιλόπιττες άλλων αδελφών Σωματείων

Πιστές στις παραδόσεις οι Διοικήσεις των Μικρασιατικών Σωματείων, σε συγκεντρώνεις και συνεσιάζεις, που έγιναν μέσα στο Γενάρη, έκοψαν κι' έφετος την πατροπαράδοτη βασιλόπιττά τους. Έτσι:

● Την Κυριακή το πρωί, 9 Ιανουαρίου η «Ένωσις Σπάρτης Μικράς Ασίας και περιχώρων» έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίττα της στον «Όϊκο Σπάρτης» (Άλυσσάν 21, Ν. Ίωνία) με άθροια συμμετοχή των μελών, φίλων και εκπροσώπων αδελφών Σωματείων. Την Ένωσή μας αντιπροσώπευσε ο κ. Αθανάσιος Κέντρος, μέλος της Έλεγκτικής μας Έπιτροπής.

● Την ίδια μέρα, στις πολυτελείς αίθουσες του Ξενοδοχείου «Ερέτρια», ο «Σύλλογος Μασουτιών Ό Ελλησπόντος» έκοψε την δική του βασιλόπιττα ανάμεσα σε μια μεγάλη συγκέντρωση καλεσμένων φίλων και μελών του και εκπροσώπους αδελφών Σωματείων.

● Την Ένωσή μας αντιπροσώπευσε ο Ταμίας μας κ. Ιωάννης Ακριθάκης που άπηθύνη χαιρετιστήριο μήνυμα της Ένώσεως Σμυρναίων και εύχθηκε όπως κι' νεοαία μας παραλάβει την σκυτάλη από τους παλαιότερους και συνεχίσει την ώραία παράδοση των χαμένων πατρίδων.

● Την ίδια μέρα το απόγευμα ο «Σύλλογος Κωνσταντινουπόλεως» έκοψε την δική του βασιλόπιττα ανάμεσα σε μια μεγάλη συγκέντρωση καλεσμένων φίλων και μελών του και εκπροσώπους αδελφών Σωματείων.

Η γνωστή καλλιτέχνης Κα Χάρης Άλεξίου που δημιούργησε με τα τραγούδια της, μια ιδιαίτερη ευχάριστη γιορταστική ατμόσφαιρα.

συνεργατών μας, του Γενικού Γραμματέα κυρίου Γιάννη Χάππα, του Ταμία κυρίου Γιάννη Ακριθάκη και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου μας.

Έρχονται, κάθε τόσο και παρέχονται οι κλητοί του έλλογου μας Σώματος. Και η Ένωσή μας, με το δυναμικό της, - τους ξεριζωμένους και τις προσφυγικές γενιές μας, - πάντα θ' ανεβάζει στην ήγεια της, τους εκπρόσωπους που ξέρουν να συνεχίζουν την αποστολή της.

Με τον καιρό πώς έμποδια ξένα προς την καλή μου προαίρεση, αλλά πολύ σχετικά προς τα 82 μου χρόνια, με υποχρεώνουν να βρίσκω, εδώ και όχτω μήνες, έξω από την ενεργό διοίκηση και δράση του Σωματίου μας - Και του Μουσείου μας - καταπαδίνοντας, θέλω να πω, την όμορφη έντολή της Γεν. Συνελεύσεως και του Διοικητικού Συμβουλίου μας, ζητώ την επιείκεια των εντολών μου και εύχομαι, πάλι, στην ώραία διήγηση των μελών και φίλων μας, ότι καλό για το 1977: άγάπη, χαρά, ειρήνη και μακροθυμία, που είναι, κατά Χριστόν, ο καρπός του πνεύματος.

Σας ευχαριστώ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΑΡΩΝΗΣ

Το «Ένωσις» έκοψε την βασιλόπιττά του στην αίθουσα του Μεγάρου του (8ος Δημοσθένους 117, στην Καλλιθέα) με σχετική όμιλία της λογοτεχνίδας - Ιατροφίλοσφου «Ήως Λαμπτήρη. Κόσμος πολύ και έκλεκτος.

● Την Κυριακή το απόγευμα 23 του Γενάρη, η «Πανιώνιος Στέγη Βύρωνος» έκοψε την βασιλόπιττά της σε μια ώραία πρωτοχρονιάτικη γιορτή που έγινε

στη Στέγη της στο Βύρωνα. Διαδιδάσθηκαν κείμενα γνωστών μικρασιατών συγγραφέων, που αναφέρονται στα πρωτοχρονιάτικα έθιμα της Μ. Ασίας και ακολούθησαν τα Σμυρναίικα κάλαντα που τα έπαιε η μικρή Γέλφη Σταμπασακάκη, έγγονή του Ταμία της Ένώσεώς μας κ. Ιωάννου Ακριθάκη ο οποίος και αντιπροσώπευσε την Ένωσή μας, στην πρωτοχρονιάτικη αυτή γιορτή του Βύρωνα.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Όσοι εκ των Μικρασιατών συγγραφέων επιθυμούν να εκδομένα διδία των, άδιαφόρως περιοριζόμενοι, να αναγγέλλονται από των σφλών της «Μικρασιατικής» ή «Χαράς» και να περιληφθούν εις την δημοσιευμένη Μικρασιατική Βιβλιογραφίαν εις τα «Μικρασιατικά Χρονικά» παρακαλούνται όπως άποστείλουν εις τα Γραφεία της «Ένώσεώς» μας τούλάχιστον έν άντίτυπον.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ

—ΤΑ «ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» —ΜΑΡΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΤΣΑΡΗΣ— (Δυο ταξίδια στη Σμύρνη) του Φ. ΦΑΛΛΗΠΟΥ —«ΤΟ ΚΟΡΔΕΛΙΟ» και «ΤΟ ΝΥΜΦΑΙΟ» του ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΡΑ— Πωλούνται εις τα Γραφεία μας (Καρότη 3) και εις τα βιβλιοπωλεία.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΡΑΜΙΩΝ - ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΓΟΥΡΙΔΗ

Ο Σύλλογος Περαιμίων Κυζικηνών ὁργάνωσε κατὰ τὴν 1ην τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου εἰδική τιμητικὴ ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὴ μνήμη τοῦ διακεκριμένου συμπολίτη αὐτῶν, ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν καὶ ἐξαιρετοῦ μικρασιάτη, διακεκριμένου συγγραφέα, Γεωργίου Σγουρίδη.

Ἡ ἐκδήλωση ἔλαβεν χώραν στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων, ἣ ὁποία πραγματικὰ εἶχεν ὑπερπληρωθῇ ἀπὸ ἄτομα πού περιέβαλαν μὲ μεγάλη ἐκτίμηση καὶ διατηροῦσαν ζωηρὴ τὴ μνήμη ἐνὸς ἐξαιρετοῦ γιὰ τὴ συμπεριφορὰ καὶ τὴν ὅλην πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν δραστηριότητα ἀνθρώπου.

Περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς προσωπικότητάς αὐτοῦ μίλησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Περαιμίων Κυζικηνών κ. Ἐμμ. Παπαναστασίου, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. Νικ. Δάμβρος καὶ ὁ κ. Νικ. Μηλιώρης. Ὁ τελευταῖος ἀναφέρθηκε διεξοδικότερα στὸ πνευματικὸν ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Σγουρίδη, τὸ ἀφιερωμένο στὴ διατήρηση τῆς μνήμης τῆς ἀληθινῆς πατρίδας τοῦ Περαιμίου τῆς Κυζίκου, ἔργον πραγματικὰ ἐξαιρετικὰ σημαντικὸ, ἀποκορυφούμενο στὴ συγγραφὴ ἐνὸς ἀπὸ τὰ ἐπιτυχεστάτα κείμενα τῆς Μικρασιατικῆς Βιβλιογραφίας, τὸ πολυσέλιδο βιβλίο του «Ἡ Πέραμος τῆς Κυζίκου», πού κυκλοφόρησεν τὸ 1968 ὡς ἔκδοσις τοῦ Συλλόγου τῶν Περαιμίων Κυζικηνών.

Ὁ ὁμιλητὴς ἐτόνισεν ἰδιαίτερα καὶ χαρακτηριστικὰ ὅτι ὁ Γιώργος Σγουρίδης δικαιολογημένα πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἕνας κι' αὐτὸς ἀπὸ τοὺς «ἀφιερωμένους» στὴν καλλιέργειαν καὶ ἐξυπη-

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Περαιμίων - Κυζικηνών κ. Μαν. Παπαναστασίου ὁμιλεῖ γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Γιώργ. Σγουρίδη, ῥέτση τοῦ πολυσύμμαντου Μικρασιατικοῦ Ἰδανικοῦ, στὴ διατήρηση τῆς μνήμης τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ στὴ μεθοδευμένη καὶ συστηματικὴ μελέτῃ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας του.

Τέλος, μίλησαν γιὰ τὸν Γιώργο Σγουρίδη, διάφοροι ἄλλοι ὁμιληταί, ἐκπρόσωποι διαφόρων Προσφυγικῶν Σωματείων καὶ ὁργανώσεων, ἀπὸ μέρους δὲ τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων ὁ Ταμίας τῆς κ. Ἰωάννης Ἀκριθάκης.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Στὴ γεμάτη κόσμο μεγάλη αἴθουσα τοῦ μεγάρου τῆς, στὴ Νίκαια, ἡ Ἐνωσις Σμυρναίων Νικαίας - Πειραιῶς ἔκοψε τὴν πίττα τῆς, στὶς 16 Ἰανουαρίου, σὲ μὴν ἀμρόφαιρα γεμάτῃ Μικρασίᾳ.

Δυὸ μεγάλα ἔγχρωμα πανὸ μὲ τὸ «Καί» καὶ τὸν «Φραγκομαχαλά», γέμιζαν τὰ μάτια μας Σμύρνη.

Παρόντες μιά δεκάδα βουλευτὲς τῆς Β' Περιφέρειας, ὁ Γ. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπ. Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, οἱ Δήμαρχοι καὶ τὰ Δημ. Συμβούλια Νικαίας καὶ Πειραιῶς, ἄλλες ἀρχές καὶ πολλοὶ ἐκπρόσωποι προσφυγικῶν Σωματείων.

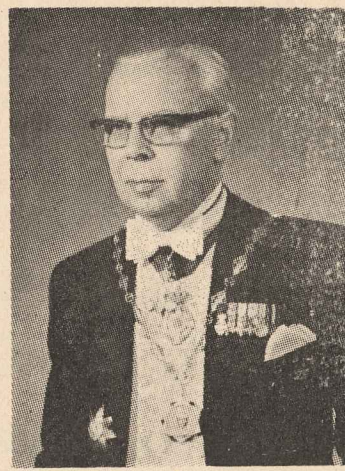
Μετὰ τὸν χαρισμὸ καὶ τὶς εὐχές τοῦ Προέδρου κ. Βιορέ, ὁ ποιητὴς καὶ πρωταγωνιστὴς τοῦ Ἑθν. Θεάτρου, σμυρναῖος Γιώργος Μετόλης ἀφοῦ ἀπήγγειλε ἕνα ἐλεγεῖο γιὰ τὸν μεγάλο σμυρναϊολόγο πού χάσαμε τελευταῖα, τὸν Χρῆστο Σολωμονίδη, ζωντάνεψε ἕνα αἰθαλιώτικο πρωτοχρονιάτικο διήγημα τοῦ Φώτη Κράττογλου.

Κι' ὕστερα ὁ Γ. Γραμ. τῆς Ἐνώσεως, Πέτρος Μεληδώνης, σκόρπισε νοσταλγίες, καθὼς θύμιζε ἔθιμα γιὰ τὸ δωδεκάμερο - σὲ κείμενα Διμήτρη Ἀρχιγένη - τῆς πατρίδας τοῦ Ἀη Βασίλη, τοῦ Πόντου, τῆς Μάκρης, τῆς Μαγνησίας, τῆς Ἀστικῆς καὶ Λαϊκῆς Σμύρνης. Ἐνῶ 15 δροσερὰ κοριτσόπουλα, χορωδία τοῦ τοπικοῦ σχολείου «Ἀγλαΐ», μὲ τὴν δὴση τοῦ Φωκianoῦ μαέστρου Δ. Καρκάνη, - μὲ ζουμελὲξια καὶ κουδουνάκια, ἀνάστησαν τοὺς παλῶς «κολαντάρηδες» κάθε μικρασιατικῆς περιφέρειας.

Στὸ τέλος, ἀφθονή πίττα καὶ «αετοδάκια», μοιράστηκαν στοὺς 300 τῶσους ἑορταστές.

Τζ. Β.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Μὲ θαυμάτη λύπη ἀγγέλλομε τὸν ἐξαφνικὸ θάνατο, στὴ Θεσσαλονίκη, (13 Ἰαν.) τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτη μας γιαιτροῦ Γεωργίου Δεληγιάννη, ὁμῶτ. Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὰ ἔγκριτα παλαιὰ μέλη τῆς Ἐνώσεώς μας.

Ὁ ἀλησμόνητος μέγας Σμυρναῖος ἐπιστήμονας, πολέμησε στὴν Μικρασιατικὴ Ἐκστρατεία. Σπούδασε ἱατρικὴ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ (Γερμανία, Αὐστρία, Ἑλβετία). Διακεκριμένος παθολόγος, τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Παθολογίας στὸ Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιον ἀπὸ τὸ 1942, στάθηκε ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα στελέχη τοῦ Ἰδρύματός.

Διευθυντὴς τῆς Α' Προπαιδευτικῆς Κλινικῆς, διακρίθηκε στὴν ἔδρα του καὶ στὴ Διοίκηση τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Πανεπιστημίου σὰν Κοσμητορὸς, Συγκλητικὸς καὶ Πρύτανης καὶ ἀγαπήθηκε ὅσο λίγοι ἀπὸ τὶς γενιὲς τῶν μαθητῶν του ἀπὸ τοὺς συνεργάτες του, γιὰ τὴν θρυλικὴ ἀριτιότητα τοῦ χαρακτῆρα του καὶ τὴν ἀνθρωπιά του.

Τιμημένος μὲ ἀνώτατες διακρίσεις γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἀξία του καὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ προσφορά του, κηδεύτηκε μὲ συρροὴ συναδέλφων καὶ φίλων καὶ μὲ ὅλες τὶς τιμὲς, στὸν Ἰ. Ναὸ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Θ) νίκης, τριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς πανεπιστημιακοὺς Ἀρχόντες καὶ τοὺς συγγενεῖς του.

Ἡ Ἐνωσις Σμυρναίων καὶ ἡ ἐφημερίδα μας, ἐκφράζουν τὴν συμπάθεια καὶ τὴν θλίψη τους στὴν σύζυγον τοῦ ἀειμνήστου συμπατριώτη κυρία Λόλα Δεληγιάννη, τὴν ἀδελφὴν του κυρία Ἀρτεμὴ Βλαντινίδη, τὸν ἀδελφὸν του κ. Ἀντώνιο Δεληγιάννη, ὁμῶτ. καθηγητὴ τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν καὶ στοὺς ἄλλους συγγενεῖς. Ν.Χ.Α.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤΩΒΙΚ

Ἐφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ κοντὰ μας, στὶς 22 Ἰανουαρίου, ὁ Γεώργιος Ἀντωβικ ἀπὸ τὴν Σμύρνη, θείος τοῦ Συμβούλου μας κ. Γεωργ. Ἰσηγιάννη, τοῦ κ. Ἰωάννου Ἰσηγιάννη καὶ τῆς κ. Στάσας Παυλάκη, μελῶν τῆς Ἐνώσεως μας. Στους οἰκείους καὶ συγγενεῖς του διαδίδουμε τὰ θερμὰ μας συλλυπητήρια.

ΜΑΡΙΟΣ ΜΑΓΝΗΣ

Ἀπέθανε στὶς 24 καὶ κηδεύθηκε στὶς 25 Νοεμβρίου στὴν Ἀθήνα, ὁ Μάριος Μάγνης, γιὸς τοῦ Κωνσταντίνου Μάγνη, καπνεμπόρου Σμύρνης καὶ ἀδελφὸς τοῦ κ. Γεωργίου Μάγνη μέλους τῆς Ἐνώσεώς μας. Ὁ ἐκλιπὼν ἔζησε πολλὰ χρόνια στὶς Ἰνδίες καὶ ἐχρημάτισε Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος, στὴ Βομβάη. Στους ἰδιόκους του ἐκφράζουμε τὰ θερμὰ μας συλλυπητήρια.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠ. ΤΣΑΚΙΡΗΣ

Ἡ Πατριαρχικὴ Οἰκονομία Τσακίρη — τρεῖς ἑκατοστὶς τῆς ὑπάρχοντος σήμερα στὴ ζωὴ — δέχτηκε στὶς 5 τοῦ Ἰανουαρίου καινούργιον χτύπημα, μὲ τὸ θάνατο τοῦ Μιχάλη.

Πάντα χαρούμενος κι ἐργατικὸς, γλεντζές κι ἀνοιχτοχέρης, μ' αἰσθήματα ἀλληλεγγύης κι ἀνθρωπιάς, συντέλεσε μ' ὅλο τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐργατικότητά του στὴν προκοπὴ τῆς Πατρικῆς του Οἰκονομίας στὴν Αἴγυπτον, μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ.

Μὲ τὸ χαρακτῆρα καὶ τὰ προσόντα του καταχτοῦσε καθένα πού τὸν πλησίαζε. Γι' αὐτὸ κι εἶχε πολλοὺς καὶ πιστοὺς φίλους.

Εὐτυχὴς κι ἀφοσιωμένος σύζυγος, στοργικὸς Πατέρας, πιστὸς καὶ συμπαράστατος Ἀδελφός, πρόσχαρος σ' ὅλους, τέτοιος στάθηκε στὴ ζωὴ του ὁ ἀλησμόνητος Μιχάλης.

Μὲ τὸ θάνατό του ἄφησε σ' ὅλους, δικούς καὶ φίλους, ἕνα ἀναπλήρωτο κενό.

Συλλυπούμεθα εὐκρινὰ τοὺς δικούς του κι ἄς σταθεῖ, ἔστω καὶ σὰ μικρὴ παρηγορία σ' αὐτούς, ἡ ἀναγνώριση ἀπὸ τρίτους, τῶν χαρισμάτων καὶ τῆς καλωσύνης του.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς πού τὸν σκέπασε.

Γ. Χ.

ΔΗΜ. Ι. ΗΣΑΪΑΣ

Στὶς 13 Ἰανουαρίου, ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ κοντὰ μας, ἕνας ἀκόμα καλὸς συμπατριώτης καὶ φίλος, ὁ Δημήτριος Ἡσαΐας, παλαιὸν μέλος τῆς Ἐνώσεώς μας. Κηδεύθηκε μὲ βαθεῖα θλίψη τῶν δικῶν του καὶ τῶν γνωστῶν καὶ φίλων του, πού προσήλθαν ἀθρόοι στὴν κηδεῖα του.

Τὴν οἰκονομεία του, σύζυγον - παιδιὰ καὶ ἐγγόνια, θερμὰ συλλυπούμεθα.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

Μηνιαία ἔκδοσις
τῆς «ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»
Ἀποστέλλεται δωρεάν
εἰς τὰ μέλη τῆς
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ὁδὸς Καρύτση ἀριθ. 3
Τηλέφ. 32.28.480
Ἀθῆναι 124

Ἐπιμελητὴς Ἐκδόσεως
Υπεύθυνος
Νίκος Σ. Λαμπδαριδῆς
Περικοῦ 15 - Ν. Χαλκιδῶν
Τηλέφ. 255.251
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Μιχ. Τσεβδῶς
Χαβρίου 10 - Ἀθῆναι

Ο Κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΚΡΙΘΑΚΗΣ

Μὲ χαρὰ μαθαίνουμε πὺς, πρὶν λίγες ἡμέρες, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἐξέλεξε καὶ πάλι παμψηφεί, τὸν πολὺτιμο συνεργάτη μας κ. Ἰ. Ἀκριθάκη, μέλος τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου μας «Ἡ Ἑλπίς».

Ἄν οἱ πληροφορίες μας εἶναι σωστές, ὁ κ. Ἀκριθάκης, πού μοιράζει ἀπλόχερα τὴν δραστηριότητά του στὰ κοινὰ, θὰ εἶναι ὑποψήφιος στὴ σύνθεσιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Ἀττικῆς. Καὶ γιὰ τὶς δύο διακρίσεις του, ἡ ἐφημερίδα μας δλόψυχα συγχαίρει τὸν Ταμία μας κ. Ἀκριθάκη.

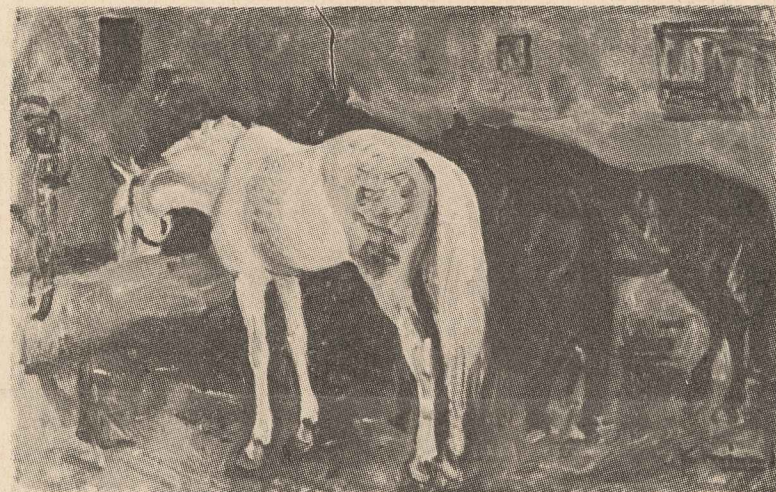
ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΤΣΟΥΜΗ

Ἀπὸ τὴν τηλεόραση τῆς Δ.Υ.Τ., Γερμανίας, τὸν περασμένον Νοέμβριον, πρὶν λίγες ἡμέρες, ἀπὸ τὸ Β.Β.Κ. τοῦ Λονδίνου, ἐμφανίστηκε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, ἡ Ἀμαλία Πατσούμη, μέλος τῆς Ἐνώσεώς μας, σὲ ἑλληνικὰ λαογραφικὰ προγράμματα, ἐρμηνείας μικρασιατικῶν τραγουδιῶν Σμύρνης, Κασταμονῆς καὶ Προποντιδίας.

Ἡ καλλιτέχνισσα, πού τιμὰ τὴν προσφυγικὴ καταγωγὴ τῆς, γιὰ μιά ἀκόμη φορά, προβάλλει, μὲ τὸ ταλέντο τῆς, στὸ ἐξωτερικὸ δείγματος, τῆς λαϊκῆς μούσας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς πού, μέσα στὸ σμυρναῖο γενικώτερον πνεῦμα ἀναδρόμει στὰ περασμένα, κατακάτῃ τὸ φιλόδοξον, κοινὸ μέσον κι' ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Α. Π., πού εἶναι πολὺ γνωστὴ στοὺς κύκλους μας, ἀπὸ τὴν εὐγενικὴ συμμετοχὴ τῆς σὲ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐνώσεώς μας, μὲ αὐτὴν τὴν δραστηριότητά της ἀποκατὰ πρόσθετος τίτλος σημαντικῆς προσφοράς καὶ γίνεται ἀξία πολλῶν συγχαρητηρίων.

Ν.Χ.Α.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΩΣΤΑ ΛΙΝΑΚΗ

Μὲ λαμπρὴ ἐπιτυχία καὶ συρροὴ ἐκλεκτοῦ κόσμου, ἔγιναν στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ» τὸ Σάββατο βράδυ 29 Ἰανουαρίου, τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ζωγραφικῆς τοῦ γνωστοῦ Σμυρναίου ζωγράφου Κώστα Λινάκη. Σ' αὐτὴ τὴν ἐκθεσὶν ὁ ἱμπρεσιονιστὴς ζωγράφος ἐκθέτει περὶ τὰ 60 ἔργα του μὲ θέματα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ἀρχαίαν καὶ συνθέσεις μὲ ζῶα.

Ἡ ἐκθεσις Λινάκη, πού παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς φίλους τῆς ζωγραφικῆς θὰ συνεχιστῇ μέχρι τέλος Φεβρουαρίου.

★ ΒΑΣΟΣ ΧΙΩΤΑΚΗΣ

Σμυρναῖος ὁ Β. Χ. θυμᾶται, μπόμπιρας, τὴν καταστροφὴν τοῦ 1922, μαθητὰς τότε στὸ Νηπιαγωγεῖο τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς.

Σώθηκε στὴν Αἴγυπτον μὲ τοὺς δικούς του, σπούδασε καὶ ἀσχολήθηκε μὲ παιδείαν, δραματικὴ τέχνη καὶ ζωγραφικὴ.

Ἐξηντάρης σήμερα, ἐγκαταστημένος ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια στὴν Ἀθήνα, μᾶς εἰδεξε, ἴσως μὲ τὴν ὥρα, ὡραίους πίνακες δικῆς του τεχνικῆς, μὲ ποικίλους καλλιτεχνικοὺς στόχους.

Ἐκθέτει τώρα (27 Δεκ. — 15 Ἰαν.), μὰζι μὲ ἄλλους 17 καλλιτέχνες, στὴν αἴθουσα «ΑΦΡΩ» Βασιλίσσης Σοφίας 74, πέντε αὐτοσχέδιες ὕδατο-γραφίες, ἀξιόλογες δημιουργίες πού ἡ κριτικὴ χαρακτηρίζει σὰν «διαμαρτυρία ἀντιῶν τῆς συμβατικῆς ἐποχῆς μας».

Ὁ ἴδιος μᾶς λέει πὺς ἐπηρέαστηκε ἀρκετὰ ἀπὸ ἕνα στίχον τῆς «Πόλης» τοῦ Καβάφη (1910) : «... Ὅπου τὸ μάτι μου γυρίσω, ὅπου κι' ἂν δῶ, ἐρεψίτα μαύρα τῆς ζωῆς μου βλέπω...».

Ἰσως κι' ἀπὸ τὴ μνήμη τῶν Μικρασιατικῶν ἐρεψιών... Ν.Χ.Α.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΣΩΚΡΑΤΗ ΣΙΝΑΝΙΔΗ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΔΑΔΙΩΤΗ

Τὴν Τετάρτη 8 Δεκ. ἡ Ἑστία Ν. Σμύρνης ἐτίμησε τὸν Σωκράτη Σινανίδην γιὰ τὰ 50 χρόνια τοῦ «Προσφυγικοῦ Κόσμου» καὶ τὸν Εὐάγγελον Δαδιώτη γιὰ τὰ 15 χρόνια τοῦ «Κήρυκα Νέας Σμύρνης».

Ἡ τιμητικὴ ἐκδήλωση ἔγινε στὴν αἴθουσα τῆς Ἑστίας μὲ τὴν παρουσίαν πολλῶν συμπατριωτῶν, ὅπως ὁ σέβ. Μητροπολίτης Ν. Σμύρνης Χρυσόστομος, ὁ πρῶθυερέας τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς Εὐάγγελος Σκορδάς, ὁ δήμαρχος Ν. Σμύρνης Χαρ. Μπεχλιανίδης, ὁ π. δήμαρχος Ἀθ. Καρύλλος, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐν. Κυδωνιάτων Π. Βαλομακάκης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑστίας Π. Χαλδέζος, ὁ πρόεδρος τοῦ Θρακικοῦ Κέντρου Θ. Παπαδόπουλος, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἰδιοκτητῶν Περιουσιῶν Τύπου Κων. Πετρόπουλος, ὁ Διων. Τρυβᾶς, ὁ Ἀθ. Καρύλλος καὶ ἡ Νίνα Γιαννακίδου.

Τὴν Ἐνωσὶν μᾶς ἐκπροσώπησε ὁ κ. Μ. Ἑβρέας πού εἶπε τὰ ἀκόλουθα λόγια : «Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων Ν. Ἀρώνης, ἀρρωστός ἀκόμα, μὴ ἀνέθεσε νὰ συγχαρῇ τὴν Ἑστία Ν. Σμύρνης γιὰ τὴν πατριωτικὴν τῆς πρωτοβουλίαν νὰ τιμῇ ἀπὸψε δύο διακεκριμένους πρόμαχους τῆς προσφυγικῆς ἰδέας. Ἀπόμαχος πᾶς ὁ Σωκράτης Σινανίδης, ἐπὶ 50 χρόνια κατέστησε τὴν περιώνυμη ἐφημερίδα τοῦ «Προσφυγικὸς Κόσμος» συνδικτικὸν

κρίκο καὶ ἐθνικὴν κιβωτὸν τῶν μυριάδων ξεριζωμένων ἀπὸ τὰ πατρικά χωμάτα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς. Μᾶς χάριξε παρηγορίαν καὶ πέρφανια γιὰ τὰ περασμένα, καθὼς καὶ πίστη καὶ θάρρος γιὰ τὴν συμβολὴν μᾶς στὴν προκοπὴ καὶ πρόοδο τῆς Μεγάλης Πατρίδας.

Ὁ Εὐάγγελος Δαδιώτης, μαχητὴς ἀκόμα, προσπαθεῖ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὸ ἱσχνικὸ πνεῦμα μὲ τὸν «Κήρυκα Ν. Σμύρνης», πού δὲν ἀσχολεῖται ἀποκλειστικὰ μὲ ἱσχνικά θέματα, ἀλλὰ συχνὰ θερμαίνει τὶς καρδιὰς μᾶς μὲ νοσταλγικὰ θυμῆματα ἀπὸ τὶς ἀξέχαστες πατρίδες, τώρα μάλιστα πού, μὲ τὸ πληθυσμιακὸ ἀπλωμα τῆς Ν. Σμύρνης, ὅλο καὶ ἀμβλύνεται τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ μνήμην τῶν πατρίδων ἐκείνων.

Καὶ γιὰ τοὺς δύο ἀξιότους στυλοβάτες τῶν ἱδανικῶν μᾶς ἀπερίοριστη ἡ εὐγνωμοσύνη μας!».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ ὅλους ὅσους συμπαράσταθηκαν στὸ βαρὺ πένθος μᾶς γιὰ τὸν θάνατον τοῦ πολυαγαπημένου μας ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ι. ΗΣΑΪΑ.

Ἡ γυναικα του
Τὰ παιδιά
Τὰ ἐγγόνια
Ὁ δισέγγονος

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΒΙΒΛΙΑ

● Χρυσόστομος Ἀγγ. Θεοδωρίδης: «Διακριθέντες τοῦ ξεριζωμένου Ἑλληνισμοῦ»

Πολύμοχθο καὶ μεγάλο στὴν ἀπόδοσή του, τὸ ἔργο τοῦ Χρυσόστομου Θεοδωρίδης, ἱστορικὰ καὶ ἐθνικά.

Μὲ τοὺς τρεῖς ὁγκώδεις τόμους βιογραφημάτων, ἐπιτομὸν ἡ ἐκτενὴς, χιλίων καὶ ἐνὸς (1001) «Προσφύγων φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν» (ἔκδοσις 1954, σὲ συνεργασία μὲ Μ. Κλαδᾶ) καὶ τετρακοσίων ὁγδόντα καὶ ἐνὸς (481) «Διακριθέντων τοῦ ξεριζωμένου Ἑλληνισμοῦ» (ἔκδοσις 1975 καὶ 1976) μὲ τὰ πυκνὰ εἰσαγωγικά κείμενά τους προσφέρει ὁ συγγραφέας στὸν ἱστορικόν, τεκμηριωμένον ἐκατοντάδες θετικές μαρτυρίες - μὰζι μὲ πλούσιο ἐνθετο εἰκονογραφικὸ ὕλικον, - γιὰ τὸ πνευματικὸ καὶ τὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου μᾶς καὶ γιὰ τὴν σημαντικὴ μετακαταστροφικὴ συμβολὴ τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀνατολῆς, στὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἱδανικοῦ καὶ τοῦ δημόσιου βίου τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδος.

Καὶ ἡ ὁραία ἐμπνευστὴ νὰ καταπιαστῇ καὶ νὰ πετύχῃ τὸν ἄλλο καὶ ἡ ἐρευνητικὴ ἱκανότητά του καὶ ἡ πολυχρόνη δουλειά του μὲ τὸ ὥριον ἀποτέλεσμά της ἀξίζουν κάθε ἔπαιον.

Ὁ Χρυσόστομος Θεοδωρίδης ἐδεσε τ' ὄνομά του μὲ τὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς.

Ν.Χ.Α.

● Ρίτας Μηλιώρης: «Ρωγμές»

Λαμπρότερες φανερώνονται, καμιά φορά, ἡ ὁμορφιά κι' ἡ ἀλήθεια, σὰν τὶς θαρῆς μέσ' ἀπὸ «Ρωγμές», παρὰ ἀδωγες, ὀρθάνοιχτες κι' ἀλόφωτες ὅταν τὶς ἀντικρίζεις.

Σκέψη, στοχασμὸ καὶ κρίση ἐλεύθερη προσφέρει, πάνω ἀπὸ τ' ἄλλα, καὶ τὸ τέταρτον βιβλίου τῆς Ρίτας Μηλιώρης ἡ ποίησις.

Οἱ διάφανες ἀναδρομὲς στὰ περασμένα, ἐναλλασσονται, στὶς 60 σελίδες τῆς Συλλογῆς, μὲ σημερινά, προσωπικά καὶ ἄλλα διώματα, ἀκόμα καὶ μὲ θεωρητὴ τῶν ἀνώτερων θαρρετῶ, συχνὰ μὲ πρωτοποριακὴ λαχτάρα.

Τὸ εὐγενικὸν λειτουργικὸν συναίσθημα, χωρὶς ποτὲ νὰ γίνεται γλυκερότητα ἡ ἐκφραστὴ του, συγκλονίζει ἡ ποιητικὴ περιγραφή, παραστατικὴ, γοητεύει καὶ ὁ ψυχισμὸς τῆς ποιήτριας, μὲ τῆς φαντασίας τὰ ἐξαισία πλάσματα, συνθέτει δημιουργίες πού συνεπαίρνουν.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ

Το απόγευμα της Τετάρτης 23 Φεβρουαρίου, ώρα 5.30', έορτή του Αγίου Πολυκάρπου, ή Ένωσή μας θα τελέσει την καθιερωμένη Θρησκευτική Τελετή εις μνήμην του πολιούχου Μητροπολίτου Σμύρνης ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ και των Έθνομαρτύρων Μητροπολιτών Χρυσοστόμου Σμύρνης, Γρηγορίου Κυδωνιών και Αμβροσίου Μοσχονησίων.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα θα ψαλλή Τρισάγιον στον άνδριάντα του Χρυσοστόμου, στην πλατεία, πίσω από τον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών, και θα κατατεθῇ στέφανος δάφνης.

Καλούμε τα μέλη μας και τους φίλους της Ένώσεως να τιμήσουν με την παρουσία τους τῇ θρησκευτικῇ μας αὐτῇ τελετῇ.

Ἀθήναι 30 Ἰανουαρίου 1977

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΠΠΑΣ
Καθηγητὴς Πανεπιστημίου

Η ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ
ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Στις 23 τοῦ Μάρτη, Τετάρτη βράδυ ὥρα 9 ἡ Ένωση Σμυρναίων θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν καθιερωμένη ἀποκρηάτικη Χοροεσπερίδα της, στὸ κέντρο διασκεδάσεως ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ, ὁδὸς Ἰθάκης ἀριθ. 38.

Συμμετοχὴ δρίστηκε 290 δραχμὲς γιὰ καθε ἄτομο.

Ὅσοι θέλουν νὰ πάρουν μέρος, πρέπει νὰ τὸ δηλώσουν στὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Καρύτση 3 - γ' ὁροφος, τηλέφ. 3228.480, τὶς ἐργασίες μέρες, ἀπὸ ὥρα 10—1.30' μ. μ.

Θέσεις περιορισμένες.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΠΠΑΣ
Καθηγητὴς Πανεπιστημίου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

● Ὁ «Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτῶν» ἐπραγματοποίησε με μεγάλη ἐπιτυχία, τὴν διάλεξή του ποὺ εἶχε διοργανώσει γιὰ τὴν 1η Δεκεμβρίου, στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, με ὁμιλητὴ τὸν ἐκλεκτὸ συγγραφέα καὶ λογοτέχνη Λευτέρη Κασιάνη, μέλος τῆς Ένώσεώς μας. Θέμα: «Χαιρετισμὸς πρὸς τὴν αἰωνόβιον Μ. τοῦ Γένους Σχολῶν — Αἰμίλιος Καρούσος, Διδάσκαλος τοῦ Γένους». Τὴν ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ διάλεξη ἐτίμησαν με τὴν παρουσία τους προσωπικότητες τῶν γραμμάτων καὶ πλήθος κόσμου.

● Τὴν Κυριακὴ 12 Δεκεμβρίου τὰ Φιλανθρωπικὰ Σωματεῖο τῶν «ΣΙΝΑΣΙ-ΤΩΝ» Καππαδοκίας, τιμώντας τὴν μνήμην τοῦ Αγίου Νικολάου, Πολιούχου τῆς ἰδιαίτερας Πατρίδας τῶν Σινασίων καὶ προστάτου τοῦ Σωματείου τῶν, γιόρτασε πανηγυρικὰ τὴν ἐτήσια θρησκευτικὴ γιορτὴν του στὸν Ἱερό Ναοὺ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πειραιῶς, με θεία λειτουργία, Δοξολογία καὶ ἀρτοκλασία. Παρέστησαν οἱ τοπικὲς Ἀρχὲς Πειραιῶς καὶ περικύριον, Διοικήσεις Ὁργανώσεων καὶ ἀδελφῶν Σωματείων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ πλήθος κόσμου.

● Στις 20 Δεκεμβρίου, ὁ Σὺλ-

λογος Ποντίων «Ἀργοναῦται - Κομνηνοί», ἐτέλεσε τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ λαμπροῦ Μεγάρου του ποὺ εἶναι στὴ γωνία τῶν ὁδῶν Δαδῆ καὶ Δοϊράνης 96 στὴν Καλλιθέα. Παρέστησαν ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Δαδῆς, οἱ τοπικὲς ἀρχὲς, ἐκπρόσωποι τῶν Μικρασιατικῶν Σωματείων καὶ πλήθος κόσμου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀναστάσιος Ἀραβίδης με λίγα λόγια ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικὸν τῆς δημιουργίας τοῦ μεγάρου, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ὑπουργὸν Λεωνίδον Ἰωαννίδην, στὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ παραχώρησις τοῦ οἰκοπέδου πρὸς τὸν Σύλλογον καὶ τέλος ἀνεφέρθη στὶς προσπάθειες τοῦ Δ. Συμβουλίου, γιὰ τὴν καλλίτερη ἀξιοποίησιν τῶν χώρων του, ὅπως ἡ ἴδρυσις Μουσείου κλπ. Ἀκολούθησαν Ἀγασμός, δεξίωσις καὶ χοροὶ με μουσικὴ καὶ τραγούδια τοῦ Πόντου καὶ ἡ ὠραία τελετὴ ἔληξε με τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρεθέντων.

Τὴν Ένωσή μας ἀντιπροσώπευσε ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Ἰωάννης Χάππας, ὁ ὁποῖος καὶ συνεχάρη τὸν Πρόεδρο κ. Ἀραβίδην γιὰ τὴν ὠραία τελετὴ καὶ τὸ λαμπρὸ ἔργο τοῦ Συλλόγου τῶν.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ἡ Κα Εἰρήνη Σγουρίδου, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Γεωργίου Σγουρίδη	Δρχ. 5.000.—
Ὁ Κος Ἐπαμεινώνδας Ἀναστασόπουλος εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Ἡρώς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 3ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου της	» 5.000.—
Ἡ Βιομηχανία Ζυμαρικῶν «ΜΙΣΚΟ» ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Ένώσεως	» 3.000.—
Ὁ Σύλλογος Φοιτησάντων εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν Σμύρνης, εἰς μνήμην Χρήστου Σολομωνίδου	» 3.000.—
Ὁ Καθηγητὴς Κος Μιχαὴλ Ἀναστασιάδης, εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς του ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 22 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου του	» 1.000.—
Ὁ Κος Χρῆστος Ἀγγελῆ Δημόπουλος, εἰς μνήμην τῆς ἐξαδέλφης του Ἰφιγένειας Εὐαγγελينوῦ	» 1.000.—
Οἱ Κοι Δημήτριος καὶ Ἰωάννης Σαμῶτη, εἰς μνήμην τῆς συζύγου καὶ μητρὸς των	» 1.000.—
Ἡ Κα Μαρία Ἀργυροῦ, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Νικολάου καὶ τῆς μητρὸς της Αἰκατερίνης	» 1.000.—
Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Θεοδ. Θωμαΐδου, εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ των Νικολάου Θεοδωρίδου	» 1.000.—
Ἡ Κα Ἀφροδίτη Θεοδωρίδου, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Νικολάου Θεοδωρίδου	» 1.000.—
Ἡ Λέσχη Φιλελευθέρων - Μνήμη Ἐλευθερίου Βενιζέλου, εἰς μνήμην Χρήστου Σολομωνίδου	» 1.000.—
Ἡ Κα Ἐλδώρα Μιχαηλίδου, εἰς μνήμην Χρήστου Σολομωνίδου	» 1.000.—
Ὁ Καθηγητὴς Κος Μιχαὴλ Ἀναστασιάδης, εἰς μνήμην Χρ. Σολομωνίδου	» 1.000.—
Ἡ Οἰκογένεια Κου Στάμου Ἰωαννίδου, ἀντὶ στεφάνου, εἰς μνήμην Χρ. Σολομωνίδου	» 1.000.—
Ἡ Κα Ἀλίκη Δεκαβάλλα, εἰς μνήμην τῆς μητρὸς της Οὐρανίας Σπάρταλη καὶ τῆς ἀδελφῆς της Νίνας	» 1.000.—
Ὁ Κος Μιχαὴλ Γρ. Παπαδόπουλος, εἰς μνήμην Ἀθανασίου Κοτάνη	» 1.000.—
Ὁ Κος Εὐάγγελος Χρ. Εὐαγγελινός, εἰς μνήμην Εὐαγγ. Μπουρμπάχακη	» 800.—
Ὁ Κος Εὐστράτιος Δραγῶνας, εἰς μνήμην Χρήστου Σολομωνίδου	» 500.—
Ἡ Κα Μαίρη Σπάρταλη, εἰς μνήμην τῆς θείας της Στυλιανῆς Ἀμπατζόγλου	» 500.—
Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Γ. Βοῦλῃ, εἰς μνήμην Ἰφιγένειας Εὐαγγελينوῦ	» 300.—
Ὁ Κος Ἀθανάσιος Καλαφάτης, εἰς μνήμην τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν του	» 300.—
Ὁ Κος Γεώργιος Ἰσηγόνης, εἰς μνήμην τοῦ θείου του Γεωργίου Ἀντωνίδη	» 300.—
Ὁ Κος Μιχαὴλ Κολιδάκης, ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Ένώσεως (100+100+100)	» 300.—

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ
ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ένώσεως σὲ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση, ποὺ θὰ γίνῃ στὶς αἰθούσες τῆς Στέγης μας (ὁδ. Καρύτση 3, γ' ὁροφος) τὴν Τετάρτη 21 Μαρτίου 1977 ὥρα 7 μ.μ. με τὰ ἀκόλουθα θέματα:

- 1) Ἐκθεσίς πεπραγμένων Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- 2) Ἀπολογισμὸς διαχειρίσεως.
- 3) Ἐκθεσίς Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄν δὲν γίνῃ ἀπαρτία, ἡ Γεν. Συνέλευση θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν ἐπόμενη Τετάρτη 28 Μαρτίου με τὴν ἴδια ὥρα, στὸν ἴδιον χώρον καὶ με τὰ ἴδια θέματα καὶ θὰ θεωρηθῇ σὲ ἀπαρτία ὁσὰδήποτε μέλη καὶ ἂν παρῶσιν.

Ἀθήναι 30 Ἰανουαρίου 1977

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΙΩΑΝ. ΧΑΠΠΑΣ
Καθηγητὴς Πανεπιστημίου